

RS Global

ISSN 2413-1032

WORLD SCIENCE

Multidisciplinary Scientific Edition

RS Global

WORLD SCIENCE

No 6(34)
Vol.8, June 2018

DOI: https://doi.org/10.31435/rsglobal_ws

Copies may be made only from legally acquired originals.

A single copy of one article per issue may be downloaded for personal use (non-commercial research or private study). Downloading or printing multiple copies is not permitted. Electronic Storage or Usage Permission of the Publisher is required to store or use electronically any material contained in this work, including any chapter or part of a chapter. Permission of the Publisher is required for all other derivative works, including compilations and translations. Except as outlined above, no part of this work may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means without prior written permission of the Publisher.

Publisher –
RS Global Sp. z O.O.,

Scientific Educational Center
Warsaw, Poland

Numer KRS: 0000672864
REGON: 367026200
NIP: 5213776394

Publisher Office's address:

Dolna 17, lok. A_02
Warsaw, Poland,
00-773

Website: <https://ws-conference.com/>

E-mail: rsglobal.poland@gmail.com

Tel: +4(857) 898 55 10

The authors are fully responsible for the facts mentioned in the articles. The opinions of the authors may not always coincide with the editorial boards point of view and impose no obligations on it.

CHIEF EDITOR

Laputyn Roman PhD in transport systems, Associate Professor, Department of Transport Systems and Road Safety, National Transport University, Ukraine

EDITORIAL BOARD:

Nobanee Haitham Associate Professor of Finance, Abu Dhabi University, United Arab Emirates

Almazari Ahmad Professor in Financial Management, King Saud University-Kingdom of Saudi Arabia, Saudi Arabia

Lina Anastassova Full Professor in Marketing, Burgas Free University, Bulgaria

Mikiashvili Nino Professor in Econometrics and Macroeconomics, Ivane Javakishvili Tbilisi State University, Georgia

Alkhawaldeh Abdullah Professor in Financial Philosophy, Hashemite University, Jordan

Mendebaev Toktamys Doctor of Technical Sciences, Professor, LLP "Scientific innovation center "Almas", Kazakhstan

Yakovenko Nataliya Professor, Doctor of Geography, Ivanovo State University, Shuya

Mazbayev Ordenbek Doctor of Geographical Sciences, Professor of Tourism, Eurasian National University named after L.N.Gumilev, Kazakhstan

Sentyabrev Nikolay Professor, Doctor of Sciences, Volgograd State Academy of Physical Education, Russia

Ustenova Gulbaram Director of Education Department of the Pharmacy, Doctor of Pharmaceutical Science, Kazakh National Medical University name of Asfendiyarov, Kazakhstan

Harlamova Julia Professor, Moscow State University of Railway Transport, Russia

Kalinina Irina Professor of Chair of Medicobiological Bases of Physical Culture and Sport, Dr. Sci.Biol., FGBOU VPO Sibirsky State University of Physical Culture and Sport, Russia

Imangazinov Sagit Director, Ph.D. Pavlodar affiliated branch "SMU of Semei city", Kazakhstan

Dukhanina Irina Professor of Finance and Investment Chair, Doctor of Sciences, Moscow State Medical Dental University by A. I. Evdokimov of the Ministry of health of the Russian Federation, Russian Federation

Orehowskyi Wadym Head of the Department of Social and Human Sciences, Economics and Law, Doctor of Historical Sciences, Chernivtsi Trade-Economic Institute Kyiv National Trade and Economic University, Ukraine

Peshcherov Georgy Professor, Moscow State Regional University, Russia

Mustafin Muafik Professor, Doctor of Veterinary Science, Kostanay State University named after A. Baitursynov

Ovsyanik Olga Professor, Doctor of Psychological Science, Moscow State Regional University, Russian Federation

Kuzmenkov Sergey Professor at the Department of Physics and Didactics of Physics, Candidate of Physico-mathematical Sciences, Doctor of Pedagogic Sciences, Kherson State University

Safarov Mahmatali Doctor Technical Science, Professor Academician Academia Science Republic of Tajikistan, National Studies University "Moscow Power Institute" in Dushanbe

Omarova Vera Professor, Ph.D., Pavlodar State Pedagogical Institute, Kazakhstan

Koziar Mykola Head of the Department, Doctor of Pedagogical Sciences, National University of Water Management And Nature Resources Use, Ukraine

Tatarintseva Nina Professor, Southern Federal University, Russia

Sidorovich Marina Candidate of Biological Sciences, Doctor of Pedagogical Sciences, Full Professor, Kherson State University

Polyakova Victoria Candidate of Pedagogical Sciences, Vladimir Regional Institute for Educational Development name L. I. Novikova, Russia

Issakova Sabira Professor, Doctor of Philology, The Aktyubinsk regional state university of K. Zhubanov, Kazakhstan

Kolesnikova Galina Professor, Taganrog Institute of Management and Economics, Russia

Utebaliyeva Gulnara Doctor of Philological Science, Al-Farabi Kazakh National University, Kazakhstan

Uzilevsky Gennady Dr. of Science, Ph.D., Russian Academy of National Economy under the President of the Russian Federation, Russian Federation

Krokhmal Nataliia Professor, Ph.D. in Philosophy, National Pedagogical Dragomanov University, Ukraine

Chorny Oleksii D.Sc. (Eng.), Professor, Kremenchuk Mykhailo Ostrohradskyi National University

Pilipenko Oleg Head of Machine Design Fundamentals Department, Doctor of Technical Sciences, Chernigiv National Technological University, Ukraine

Nyyazbekova Kulanda Candidate of pedagogical sciences, Kazakhstan

Cheshmedzhieva Margarita Doctor of Law, South-West University "Neofit Rilski", Bulgaria

Svetlana Peneva MD, dental prosthetics, Medical University - Varna, Bulgaria

Rossikhin Vasily Full dr., Doctor of Legal Sciences, National Law University named after Yaroslav the Wise, Ukraine

Pikhtirova Alina PhD in Veterinary science, Sumy national agrarian university, Ukraine

Temirbekova Sulukhan Dr. Sc. of Biology, Professor, Federal State Scientific Institution All-Russia Selection-Technological Institute of Horticulture and Nursery, Russian Federation

CONTENTS

PSYCHOLOGY

Rusina S. M., Nikoriak R. A.

- ASPECTS OF DEFINITION OF AFFECTIVE DISORDERS
IN ADOLESCENTS IN CONDITIONS OF SOCIAL STRESS..... 4

PHILOLOGY

Fazliddin Madiev

- GENETICALLY RELATIONSHIP BETWEEN UZBEK AND KOREAN LANGUAGES:
SOME SIMILARITIES IN PHONETIC, GRAMMATICAL AND LEXICAL LEVELS..... 8

Masimova Lala

- CONCEPT OF PHRASEOLOGICAL UNITS. FUNCTIONAL, STRUCTURAL
AND SEMANTIC CLASSIFICATION OF PHRASEOLOGICAL UNITS..... 11

Neli Petriashvili

- THE TRAGEDY OF ABKHAZIA AND A FRIEND TURNED INTO ENEMY.
THE TRAUMATIC RESULTS OF CIVIL WAR IN GEORGIAN
AND ABKHAZIAN WRITERS WORKS..... 15

Nona Ambokadze

- CONCEPTS OF TRAUMATIC MEMORY IN CHABUA AMIREJIBI'S
NOVEL "GORA MBORGALI"..... 18

Sargsyan M. A.

- SOME OBSERVATIONS ON ARMENIAN ELECTRONIC PROOFREADING SYSTEMS.... 21

Кузєбна В. В., Зозуля О. В.

- ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВІРТУАЛЬНИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ
(НА МАТЕРІАЛІ РЕКЛАМИ ВСЕСВІТНЬО ВІДОМИХ БРЕНДІВ)..... 25

Садокат Юсупова

- АЛТАЙСКАЯ ТЕОРИЯ: ЗА И ПРОТИВ..... 31

HISTORY

Nugzar Zosidze, Nadim Varshanidze, Jumber Vardmanidze, L. Katcharava

- SOME ASPECTS OF THE GEORGIA–GERMANY RELATIONS
IN THE FIRST HALF OF 1918..... 38

Муханов В. М.

- ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ НАУКОВОГО ВИВЧЕННЯ КУЛЬТУРИ СОЇ
В КРАЇНАХ АЗІЇ ТА ЄВРОПИ З НАЙДАВНІШИХ ЧАСІВ ДО ПОЧАТКУ ХХ СТ..... 42

LEGAL AND POLITICAL SCIENCE

Maria Neykova

- ANALYSIS OF THE REGULATORY FRAMEWORK
GOVERNING THE ADMINISTRATIVE SERVICE..... 46

Slavka Dimitrova

- DRUNK DRIVING LAWS BULGARIA AND EUROPEAN UNION..... 51

By the end of the treaty, Georgia was liberated from the threat of Ottoman threats: and none other than Germany could not have done it in the summer of 1918. Germany emerged as the goddess of state independence - and only this time he could do that role» [15, 89].

The general attitude of the Georgian society is reflected in the opinion of General Shalva Maghlakelidze, the famous representative of Georgian emigration, that the disaster of the Germans lost in World War I was the calamity of Georgia [16, 96]. Grigol Lortkipanidze, Deputy Chairman of the Government of the Democratic Republic of Georgia, wrote in his memoirs that the German ally of Georgia saved our homeland from the Ottoman Hordes [20, 89; 17, 206-207].

This was the actual recognition of Georgia by the German authorities and the German control over the Georgian Railway during the war [18, 498; 19, 86]. Georgia-Germany Poti Agreement was the first international diplomatic act of the Georgian Democratic Republic.

REFERENCES

1. Javakhishvili N., Ordain of King Tamar, p. 27, Tbilisi 1998.
2. Gabrichidze M. German occupiers in Georgian in 1918, Collection of Documents and Materials, executed and prepared for printing by, p. 33-40, Tbilisi 1942.
3. Central state historic archive of Georgia- hereinafter (CSHAG), Harvard Archive Materials Fund, Case 28.
4. Avalishvili Z. "Independence of Georgia in International Politics of 1918-1921," p.86-90, Tbilisi, 2011.
5. Gabrichidze M. German occupiers in Georgian in 1918, Collection of Documents and Materials, executed and prepared for printing by, p. 40-43, Tbilisi 1942.
6. Gabrichidze M. p. 31./ Pipia G., Politics of Germany in Transcaucasia in 1918, Collection of Documents, p. 34-41, Tbilisi 1971.
7. Gabrichidze M., p. 43-44.
8. Gabrichidze M. p. 49.
9. Gabrichidze M. p. 45-46.
10. Avalishvili Z. "Independence of Georgia in International Politics of 1918-1921," p. 89, Tbilisi, 2011.
11. Songulashvili A., German people in Georgia, p. 35, Tbilisi 1995.
12. Avalishvili Z. "Independence of Georgia in International Politics of 1918-1921", p. 92, Tbilisi, 2011.
13. Zosidze N., «Political Situation and National Movement in Adjara in 1918-1920», p. 50-51, Batumi 1995.
14. The political and economic aspect of armenia's interests with black sea coast of georgia in 1919-1920; world science; № 3(31) Vol.6, March 2018; ISSN 2413-1032
15. Avalishvili Z. p. 89.
16. Georgian under German flag during World War II; Rtskhiladze V. Materials were prepared for printing, introduction and notes were made by.,p. 96, Tbilisi 1994.
17. Central state historic archive of Georgia - hereinafter (CSHAG), Harvard Archive Materials Fund, Case 28, p.206-207.
18. Avalishvili Z. p. 89.
19. Gurgenadze V. The Poti Agreement (1918), Georgian Diplomacy, Annual 10, p. 498, Tbilisi 2003.
20. Zosidze N. Political Situation and National-Liberation Movement in Adjara in 1918-1920, p. 86, Batumi 1995.

ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ НАУКОВОГО ВИВЧЕННЯ КУЛЬТУРИ СОЇ В КРАЇНАХ АЗІЇ ТА ЄВРОПИ З НАЙДАВНІШИХ ЧАСІВ ДО ПОЧАТКУ ХХ СТ.

Муханов В. М. к. і. н.

Україна, м. Вінниця, Вінницький національний аграрний університет (ВНАУ)

DOI: https://doi.org/10.31435/rsglobal_ws/12062018/5892

ARTICLE INFO

Received: 15 May 2018

Accepted: 03 June 2018

Published: 12 June 2018

KEYWORDS

soybean,
cultural soybeans,
soybean history,
the history of soybean cultivation

ABSTRACT

The issues of the formation of soy cultivation as an independent branch of world agriculture in the scientific literature have practically not been covered. Separate historical and socio-economic aspects of the origin of early cultivation of culture are considered in the works of Ukrainian and foreign practitioners and economists, however, there was no deep comprehensive study of the main stages of the formation and development of the soybean cultivating industry in the world context. The purpose of this article is determined by the relevance of this problem and consists in studying the historical aspects of accumulation, systematization of scientific knowledge about cultivation technologies, selection, practical application of soybeans and products of its processing in world practice from the ancient times to the beginning of the 20th century. As a result of the study of the complex history of the origin of the soya culture that is nowadays a unique source of food, technical and fodder products, it succeeded in tracking the main ways of its distribution in the agricultural practice of different continents and countries.

Copyright: © 2018 Муханов В. М. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

Вступ. Культурна соя (*Glycine max* (L) Merrill) в ХХ-ХХІ ст. набула статусу стратегічної культури світового землеробства. У 2011 р. групою аналітиків соя і продукти її переробки були включені до списку десяти найбільш привабливих джерел світової сировини поряд із золотом, сріблом, платиною та кукурудзою. Завдяки своєму унікальному біохімічному складу, соя активно використовується в харчовій промисловості і кормовиробництві як високобілкова сировина для виробництва цінних дієтичних продуктів харчування та кормових домішок у тваринництві та птахівництві. Впродовж останніх п'ятдесяти років посіви культурної сої в світі виростили з 23,8 до 102,4 млн. га, а врожайність з 26,9 до 263 млн. т або в 9,8 разів при зростанні чисельності населення Землі в 2,2 рази [3, с.213]. На сьогоднішній день культури вирощують в 91 країні світу. За обсягами виробництва серед землеробських культур вона займає четверте місце в світі після кукурудзи, пшениці і рису.

Питання становлення вирощування сої як самостійної галузі світового землеробства в науковій літературі практично не висвітлювалося. Окремі історичні та соціально-економічні аспекти походження раннього вирощування культури розглядаються в працях В. Б. Єнкена [7], А. К. Лещенко [11], Я. Е. Короля [9], В. Л. Комарова [2], А. О. Бабича [4], В. Г. Лазаря [10], Stark, Miriam T. [19], однак глибокого комплексного вивчення основних етапів формування і розвитку галузі вирощування сої в світовому контексті не проводилося. Мета цієї статті визначається актуальністю даної проблеми і полягає в дослідженні історичних аспектів накопичення, систематизації наукових знань про технології культивування, селекції, практичне застосування сої та продуктів її переробки в світовій практиці з найдавніших часів до початку ХХ ст.

Історія сої починається з одного з найдавніших стародавнього центрів світової цивілізації - Китаю. Вона налічує від 4500 до 6000 років. Висока поживність цієї рослини і її

лікувальні властивості були відомі людям в стародавньому Китаї, Японії, Кореї ще п'ять тисяч років тому [1, с.2]. Ця рослина, як і пшеницю, рис, кукурудзу, ячмінь, бавовник, відносять до найдавніших сільськогосподарських культур. Посіви сої поруч з пшеницею та рисом згадуються в найдавніших китайських та інших східних рукописах. Соя згадується в багатьох пам'ятках народного епосу країн Південно-Східної Азії. Про неї тут складали пісні, легенди, поклонялися як священній рослині. Соя входила в ритуали зустрічі весни, днів осіннього благоденства і застільного веселощів. Так в Китаї існує давня легенда про Шен-Нунга, «божественного хлібороба», який в стародавні часи дав людям золоті боби [5]. Китайський ієрогліф сої «доу» в основному повторює найдавніший піктографічний знак, який був знайдений в культурному шарі, датованому близько 3 тисяч років до н.е. У Китаї соя була однією з п'яти сільськогосподарських культур, які китайський імператор Шен-Нунг (2838-2699 до н. е.) оголосив священними і щорічно під час святкових церемоній власноруч висівав. Перші агрономічні записи про сою знайдені в рукописі Шен-Нунга «Materia Medica». У ній описано багато рослин Китаю, в тому числі і соя. Соя називалася «Shi yu», що означає солоня приправа [5]. У третьому тисячолітті до н.е. соя проникла на Далекий Схід, де її почали активно культивувати. Дослідження радянських археологів та китайські джерела дозволяють стверджувати, що далеосхідні народи зазнавали прогресивний вплив китайців ще в бронзовій добі. В кінці першого тисячоліття до нашої ери в літописах китайської династії Хань повідомлялося, що племена, які проживають в долинах річок Амура, Уссурі і на узбережжі Примор'я мали великий досвід практичного землеробства і вирощували все «п'ять хлібів», в тому числі і сою. Незважаючи на практичне тотальне знищення автохтонного населення Далекого Сходу близько 750 року до н.е. завойовниками, які прийшли з території сучасної Монголії, традиції землеробства в цілому збереглися. З Китаю соя в 5 ст. н.е. була завезена до Японії. Про те, що сою сіяли в стародавній Японії, свідчить міф про вбивство богом Хаясусано-оно-мікато (чоловік богині сонця) богині землеробства Геф-хімея-но-камі з тіла якої і виростають хлібні рослини, а між ними - соя. Про ймовірність китайського походження культурної сої свідчить її великий поліморфізм в цій країні, поширення дикорослих родичів сої та наявність давніх літературних джерел про неї. З Китаю культурна соя могла проникнути до Кореї та Японії, а далі трьома шляхами до навколишніх південно-західних країн: першим – до В'єтнаму і Таїланду, другим – до Індії та Індонезії, третім – до Непалу, Тибету та Кашміру.

У країнах Малої Азії, Європи, Америки, Африки та Австралії, сучасна культурна соя має коротку історію, яка обмежується лише кількома століттями. В Європі соя могла стати відомою з записок російського мандрівника В. Пояркова (1643-1646), а трошки пізніше з праць Е. Кемпфера (1712), який описав результати своєї поїздки до Японії, або ж з робіт П. Германа (1726) і Г. Румфіуса (1750) [13].

Одним з перших європейських дослідників і популяризаторів культури став німецький науковець Енгельберт Кемпфер. Після своєї подорожі до Японії в 1712 р. Е. Кемпфер видав книгу «Рослини Японії», в якій поряд з іншими рослинами не тільки досить точно описав сою, а й наголосив на її великому значенні в харчуванні населення Японії і запропонував перелік виготовлених з неї продуктів. Однак ці описи стали відомі тільки вузькому колу науковців. Перші дослідження з вирощуванням сої в ботанічних садах Європи відносяться до 40-х років XVIII ст. Системний інтерес в наукових колах Європи до культури з'явився лише в у другій половині XVIII ст. [16]. У 1779 р. у колекційному розсаднику Паризького ботанічного саду були висіяні зразки сої, отримані від місіонера, який повернувся з Китаю. Ці перші посіви дали початок поширенню сої по інших ботанічних садах Європи. Пріоритет в ранній європейській культивуванні сої належить французьким вченим, які вивчаючи цю оригінальну культуру на основі інформації про її значне поширення і використання в Китаї, Японії та інших країнах Південно-Східної Азії, поставили собі за мету пристосувати сою до місцевих умов. Тобто акліматизувати її і ввести в культуру, як у свій час це було зроблено з картоплею та іншими заморськими рослинами. Так в 1821 р. в департаментах Сені і Уази (Франція) почалися роботи по селекції сої, проте через низку причин вони не вийшли за межі дослідів, і культура як і раніше залишилася невідомою широким колам. У 1873 році у Відні (Австрія) пройшла Всесвітня виставка, яка стала відправним пунктом до промислового виробництва сої в Європі. На виставці демонструвалося все нове, що було досягнуто наукою на той час. Серед експонатів перебувала також і одна з найдавніших сільськогосподарських культур Китаю та Японії – соя. Зразки культури, продукти її переробки та кулінарні вироби, що були представлені на виставці, були завезені з Китаю, Японії, Тунісу та Алжиру.

Особливий інтерес до культури виявив австрійський дослідник Ф. Габерландт, який поставив перед собою завдання адаптувати сою до умов європейського клімату і ґрунтів з метою подальшого промислового використання високобілковою культурою. Завдяки ініціативі Габерландта, насіння сої були розіслані в сім фермерських кооперативів Центральної Європи для апробації. Таким чином, соя потрапила в Угорщину, а саме до агроному-досліднику В. Коєхлеру, а також фермеру Ландоверу. У Центральній Словаччині (Моравія) соя була завезена фермером Томасзеном. У Чехії дослідями з культурою займався шкільний учитель Я. Куліш, в Богемії – П. Коунсілор, в Польщі – керівник сільськогосподарської академії в Проскау Л. Снорренпфіел. Відомі також спроби вирощування «кошлатих бобів» в Хокенжмі (Німеччина) [5].

Результатом культивування сої в різних районах Європи став виведений в Австро-Угорщині ранньостиглий сорт – продуктивний, з добрими посівними якостями. Так в Буковині з кожної зернини нового сорту було вирощено рослину з врожайністю в середньому до 188 зерен. Аналіз виведеного сорту свідчить про те, що потомство оригінального (сортового) насіння відрізняється збільшеним вмістом білка і жирів, а соломі можна використовувати для годівлі великої рогатої худоби. Після робіт Ф. Габерландта майже не було в Європі держави, де б не випробовувалися запропоновані ним сорти. Хоча рекомендований вченим насінневий матеріал і не був для багатьох держав досить скоростиглим, щоб давати гарантовані врожаї в усі роки.

У 1901 р. С. Courriere у журналі «Journal d'Agriculture Pratique» подає відомості про результати дослідів І. Є. Овсінського та згадує два великих господарства, в яких вдалося з висіяних 80 кг насіння сої отримати врожай в 72 ц. Цікаво, що на Паризькій виставці 1900 р. граф О. О. Уваров одержав золоту медаль за представлені ним зразки сої, вирощені в Росії. На дослідних ділянках власного ботанічного саду в с. Поречье (Московська область, Росія) О. О. Уварову вдалося отримати найбільш урожай насіння сої того часу – 40 ц/га [4, с. 38].

В період з 1897 по 1901 рр. на дослідній станції в провінції Бретань (Bretagne) Ж. Лешартр (G. Lechartier) разом з директором практичної сільськогосподарської школи в Труа-Круа (Trois-Croix) проводив дослід з сортами жовта, чорна, Етамп та ранньою соєю І. Є. Овсінського. В процесі кількарічної наполегливої роботи дослідникам вдалося провести аналіз хімічного складу листків, стебел та бобів рослини та встановити, що жир міститься не лише в насінні, а й в стеблі сої. Середня врожайність становила 250-300 ц/га зеленої маси та 18 ц/га насіння. [там само] Результатом проведених робіт став висновок про можливість успішного вирощування культури на кормові цілі у південних регіонах Франції.

Науково-дослідну роботу з культурою у Франції продовжив І. Ле Гофф (J. Le Goff), який у 1911 р. у статті «Le soja dans l'alimentation des diabetiques» опублікував результати своїх дослідів з сортами Етамп та Подолія. Зокрема, у публікації вказувалося, що культивування сої протягом декількох років поспіль може істотно покращити стан ґрунту. Кремену увагу автор приділив харчовим та дієтичним характеристикам культури.

Знаменно, що в першій чверті ХХ ст. у Франції вже працювала фабрика з виготовлення харчових соєвих продуктів. Однак, практично всі вони мали специфічний запах та смак, що істотно заважало їх просуванню на споживацький ринок.

В кінці ХІХ ст. на території польських земель активну роботу з випробування та селекції сої ініціює А. Семполовський. Після перших відносно невдалих дослідів щодо вирощування культури в Німеччині, дослідник зосереджує основну увагу на випробуванні нових сортів, запропонованих французькими дослідниками та І. Є. Овсінським. Завданням та метою експериментів було визначення часу дозрівання та кормової цінності сорту коричневої сої. Основний масив дослідів було розпочато в травні 1898 р. на ділянках сільськогосподарської дослідної станції в Собієзчині (Sobieszyn). Ширина міжряддя в експерименті становила 40 см, вегетаційний період сорту склав 130 днів. Вміст білка в насінні становив 39,03 %, жиру – 18,55 %. На другій ділянці було посіяно сорт із чорним насінням з шириною міжряддя в 50 см, урожай зібрано 7 жовтня, однак, насіння було недостатньо стиглим. Вміст білка становив 37,62 %, жиру 20,87 % [4, с. 37].

На території Німеччини активну роботу з інтродукції культури в 1910-1914 рр. проводив С. Фрутвірт. Незважаючи на невисоку урожайність насіння, що склала від 5 до 5 ц/га та соєвої соломи – до 15 ц/га, промисловим вирощуванням сої зацікавилася декілька компаній з великим капіталом. Так, до 1915 р. продажом насіння займалися такі компанії, як Хаазе і Шмідт (Haaze and Schmidt) та Дамманн і К° (Dammann and Co) [4, с. 40].

В Угорщині окремі експерименти з культурною соєю було розпочато ще в 1870-1880 рр. В цей період насіння сої використовували виключно на кормові цілі для відгодівлі свиней та великої рогатої худоби. Досліди по інтродукції та вирощуванню проводили на Королівській угорській станції у м. Мад'яроварі.

Висновки. Таким чином, в результаті перших наукових дослідів з культурою в агрокліматичних умовах Європи, вдалося встановити, що сорти сої азійської селекції із довгим вегетаційним періодом в 160-170 днів не дозрівають. В зв'язку з цим, постала потреба у створенні нових сортів, що змогли б відповідати умовам помірного клімату. В результаті з'ясування проблеми скоростиглості соя не набула поширення в Європі, але інтерес до неї, підтриманий роботами Ф. Габерландта, а в подальшому і його прихильниками, не припинявся. Попит на насіння культури різко виріс. Промисловці і фабриканти багатьох країн, не маючи у себе насінневого матеріалу, стали завозити її в Європу великими партіями з основної в той час житниці цієї культури – Китаю. Проте, незважаючи на величезний попит на сою в Європі, промисловці не були зацікавлені у вирощуванні її на місці, так як в напівколоніальному Китаї, при договорах, які існували в той час, ціни на «масляні боби» (так в той час називали сою) були настільки низькими, що промислове вирощування їх на місці було економічно не вигідно. Тільки перша світова війна і кардинальна зміна міжнародної ситуації, змусили провідні держави Європи серйозно зайнятися отриманням вітчизняних колекцій сої, а отже, відбором і створенням сортів, найбільш придатних для місцевих умов.

ЛІТЕРАТУРА

1. Жуковский П. М. Культурные растения и их сородичи. – 3-е изд. – Л.: Колос, 1971. – 751 с.
2. Комаров В. Л. Происхождение культурных растений. – 2-е изд. М.; Л.: Сельхозгиз, 1938. – 240 с.
3. Бабич-Побережная А. А. Соя и соевые продукты на мировом рынке // Корми і кормовиробництво. – 2011. – Вип. 69. – С. 213-216 (с.213)
4. Бабич А. О. Селекція і розміщення виробництва сої в Україні / А. О. Бабич, А. А. Бабич-Побережна. – К.: ФОП Данилюк В. Г., 2008. – 216 с.
5. Бахтеев Ф. Х. Очерки по истории и географии важнейших культурных растений. – М.: Учпедгиз, 1960 – 371 с.
6. Вехов В. Н., Губанов И. А., Лебедева Г. Ф. Культурные растения СССР. – М.: Мысль, 1978 – 336 с.
7. Енкен В. Б. Соя. – М.: Сельхозгиз, 1959 – 298 с
8. Илийчев Хр. Соя. – София, 1952 – 400 с.
9. Король Я. Э. Соя. Культура и использование. – М., 1931 – 159 с.
10. Лазарь В. Г. Соя. – К.: ТОВ Раритет, 2003. – 144 с.
11. Лещенко А. К. Культура соя. – К.: Наукова думка, 1978 – 236 с.
12. Месяц И. Ш. Возделывание сои в странах Европы. – М., 1989. – ВНИИТЗИСХ – 277 с.
13. Норман А. Г. Соя (пер. с англ. Селивановой К. М.). – М., 1970 – 296 с.
14. Бобовые земного шара. – Л.: Наука, 1991 – 144 с.
15. Сунь Синдун. Соя (пер. с кит. – М.: Сельхозгиз, 1958). – 248 с.
16. Тупилова Г. П. Соя. – М.: Сельхозгиз, 1930 – 145 с.
17. Синская Е. Н. Историческая география культурной флоры. – Л.: Колос, 1969. – 479 с.
18. Корсаков Н. И. Географические очаги формообразования и гомологические ряды в наследственной изменчивости признаков рода *genus glezine* L. – труды по прикладной ботанике, генетике и селекции, 1982, т. 72, вып. 1. – с.3-15.
19. Stark, Miriam T. *Archaeology of Asia* (Blackwell Studies in Global Archaeology). Hoboken, NJ: Wiley-Blackwell. p. 81. ISBN 1-4051-0213-6. Retrieved February 18, 2012.

REFERENCES

1. https://ec.europa.eu/transport/road_safety/specialist/statistics_en
2. “Towards a European road safety area: policy orientations on road safety 2011-2020“
https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/road_safety/pdf/com_20072010_en.pdf
3. https://ec.europa.eu/transport/road_safety/specialist/knowledge/alcohol/prevalence_amp_rate_of_alcohol_consumption/the_legal_limit_en
4. Road Traffic Act, Promulgated, State Gazette No. 20/5.03.1999, effective 1.09.1999, amended SG No. 17/23.02.2018.
5. Wermink, H., Blokland, A., Nieuwbeerta, P., Nagin, D., Tollenaar, N. Comparing the effects of community service and short-term imprisonment on recidivism: a matched samples approach. *Journal of Experimental Criminology*. 2010, Issue 3, Vol. 6, p. 325–349.
6. Killias, M., Aebi, M. and Ribeaud, D. Does Community Service Rehabilitate better than Short-term Imprisonment?: Results of a Controlled Experiment. *The Howard Journal of Criminal Justice*. 2000. Vol. 39, p. 40-57.

WORLD SCIENCE

DOI: https://doi.org/10.31435/rsglobal_ws

№ 6(34)
Vol.8, June 2018

MULTIDISCIPLINARY SCIENTIFIC EDITION

Indexed by:

RS Global

INDEX COPERNICUS
INTERNATIONAL

Academia.edu
share research

 НАУЧНАЯ ЭЛЕКТРОННАЯ
БИБЛИОТЕКА
LIBRARY.RU

Google
scholar

BIBLIOTEKA
NARODOWA

CiteFactor
Academic Scientific Journals

Passed for printing 07.06.2018. Appearance 12.06.2018.

Typeface Times New Roman.

Circulation 300 copies.

RS Global Sp. z O.O., Warsaw, Poland, 2018